

Kendelse af 12. maj 2022 i faglig voldgift FV 2022-228:

Fagligt Fælles Forbund
for
et tømrersjak v/tømrersvend A
(forhandlingssekretær Mark Christensen)

mod

DIO III
for
A/S Julius Nielsen & Søn
(seniorchefkonsulent, advokat Thorsten Wilstrup)

1. Uoverensstemmelsen

Sagen angår et anciennitetstillæg til timelønnen. Spørgsmålet er, om anciennitetstillægget, når det under udførelse af arbejde på akkord er udbetalt løbende sammen med timelønnen, ligesom timelønnen skal fratrækkes akkordopgørelsen eller kun kan fratrækkes i akkordoverskuddet, hvis det er aftalt.

Klager har nedlagt påstand om, at den indklagede virksomhed til tømrersjakket skal efterbetale 25.695 kr. i akkordoverskud.

Indklagede har påstået frifindelse.

2. Sagens behandling ved faglig voldgift

Sagen er den 11. maj 2022 forhandlet for en faglig voldgiftsret med undertegnede, fhv. højesteretspræsident Børge Dahl, som formand og opmand og følgende partsudpegede medlemmer: forhandlingssekretærene Svend-Aage Poulsen og Johnny Frimann Storm, begge 3F, chefkonsulenterne Henrik Olsen og Troels Lauge Nielsen, begge DI.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af tømrersvend A, tidligere A/S Julius Nielsen & Søn, og C, adm. direktør, A/S Julius Nielsen & Søn.

Da der efter procedure og votering ikke blandt de partsudpegede medlemmer af den faglige voldgiftsret var flertal for en afgørelse, skulle denne træffes af opmanden, som med en nærmere begrundelse tilkendegav, at der ved kendelse i sagen måtte gives indklagede medhold.

Parterne er enige om, at sagen kan afsluttes med en kendelse uden fuldstændig sagsfremstilling og gengivelse af de afgivne forklaringer og parternes procedurer, jf. arbejdsretslovens § 28, stk. 5.

3. Opmandens bemærkninger

3.1. Overenskomstgrundlaget

2020-Bygningsoverenskomsten mellem Dansk Byggeri (nu DIO III) og 3F indeholder i § 35 en bestemmelse om akkordudbetaling og –forskud. Der er i stk. 1 om akkordudbetaling en angivelse af, hvad der mindst skal udbetales pr time, pr. 1. maj 2020 142,00 kr. (under forudsætning af, at beløbet er tjent). Der er i stk. 2 om forskud en angivelse af, at medarbejderne er berettiget til at få indtil 85 % af det bevisligt fortjente akkordoverskud udbetalt til hver lønningdag.

Overenskomsten stiller i § 36 bl.a. det krav til en akkordopgørelse, at den indeholder en opgørelse af udbetalte acountobeløb.

3.2. Den konkrete sag

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at de medarbejdere, som sagen angår, ifølge deres ansættelsesbeviser er ansat med en timeløn på 190 kr.

Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at medarbejderne i virksomheden efter 8 ugers ansættelse får et anciennitetstillæg på 10 kr. pr. time, at tillægget efter 2 års ansættelse er 15 kr. pr. time og efter mere end 5 års ansættelse 20 kr. pr. time, så timelønnen bliver henholdsvis 200 kr., 205 kr. og 210 kr.

De medarbejdere, som sagen angår, har efter 8 ugers ansættelse oppebåret anciennitetstillægget på 10 kr. Under akkordarbejde har de efter 8 ugers ansættelse for timerne i akkorden løbende fået udbetalt både de 190 kr. og tillægget på de 10 kr. På lønsedlerne til medarbejdere med 8 ugers anciennitet og et anciennitetstillæg på 10 kr. er der under ”Ferieberettiget løn” under hver

sit lønnummer en angivelse af antal timer til sats 190,00 og et tilsvarende antal anciennitetstillæg til sats 10,00.

Der er enighed om, at de 190 kr., der er udbetalt løbende under akkordarbejdet, er en acontoudbetaling, som skal fratrækkes akkordopgørelsen. Parterne strides om, hvorvidt de 10 kr. skal fratrækkes.

3.3. Parternes hovedsynspunkter

Klager har navnlig anført, at anciennitetstillægget er et personligt tillæg, som virksomheden yder sine loyale medarbejdere som en selvstændig postering på lønsedlen. Et sådant tillæg indgår – ligesom f.eks. diæter ved udearbejde – ikke i en akkordsum, medmindre der på forhånd er indgået særskilt aftale derom. Klager har henvist til kendelse af 6. januar 2015 i faglig voldgift FV 2014.0146 mellem parterne (afsagt af opmanden i den foreliggende sag), hvor det er fastslået, at det påhviler den, som vil påberåbe sig, at akkordsummen for en arbejdsopgave også omfatter transportgodtgørelse og udepenge efter Bygningsoverenskomstens bestemmelser herom, at bevise dette. Det er i sagen ubestridt, at der ikke er indgået nogen særskilt aftale om, at anciennitetstillægget er en del af akkordsummen.

Indklagede har navnlig anført, at anciennitetstillægget er en del af den enkelte medarbejders timeløn, som er løbende udbetalt aconto under akkordarbejdet, og som derfor skal fratrækkes i akkordopgørelsen som allerede betalt. Der er ikke som i FV 2014.0146 tale om et overenskomstmæssigt retskrav på betaling af et tillæg for en ulempe i form af udepenge på grund af afstanden mellem medarbejderens bopæl og arbejdspladsen.

3.4. Opmandens bedømmelse

Efter Bygningsoverenskomsten skal der ved arbejde på akkord løbende udbetales et angivet mindstebeløb pr. time (forudsat, at beløbet er tjent). Denne løbende udbetaling er en acontoudbetaling, som fradrages i akkordopgørelsen.

Det forekommer ofte, at et akkordsjak løbende aconto får udbetalt samme timeløn. Det forekommer også, at den enkelte medarbejder i akkord løbende aconto får udbetalt sin personlige timeløn; i givet fald er det denne acontoudbetaling, som skal fradrages i akkordopgørelsen.

I den foreliggende sag må anciennitetstillægget anses for en del af den enkelte medarbejders personlige timeløn. I mangel af anden aftale skal tillægget derfor indgå som en del af den aconto udbetalte løn i akkordopgørelsen. Anciennitetstillægget ville kun kunne holdes ude af akkordopgørelsen, hvis der var truffet særlig aftale derom. Der er enighed om, at der ikke konkret er aftalt noget om anciennitetstillægget i forhold til akkordsum og akkordopgørelse.

I øvrigt bemærkes, at det i den påberåbte FV 2014.0146 er udtrykkeligt anført, at akkordafslønning må anses for et alternativ til tidløn, hvorfor akkordsummen i den sag i mangel af aftale derom ikke omfattede transportgodtgørelse og udepenge. Afgørelsen skyldes således tillæggets karakter.

Det følger af det anførte, at indklagede skal frifindes.

Thi bestemmes:

Indklagede frifindes.

Hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmand.

Børge Dahl